ИСО БАРМЕГАРДАД

23/24 СЕНТЯБРЬ

2025

Ҷошуа Мхлакела

ИСО БАРМЕГАРДАД 23/24 СЕНТЯБРЬ 2025

ТАНҲО ТАРҶУМАИ ЛОҲА

Бори аввал 6 июли соли 2025 бо забони англисӣ аз ҷониби Truth Limited нашр шудааст

Варианти ройгони ин нашрияро аз бойгонии Интернет зеркашӣ кардан мумкин аст.

Мундариҷаи ин паём аз ҷиҳати назариявӣ чунон заминҷунбкунанда ва универсалӣ аст, ки онҳо талаб мекунанд, ки ин китобчаи электронӣ бидуни ҳеҷ гуна мулоҳизаҳои ҳуқуқи муаллиф ба ягон забон ё лаҳҷа озодона тарҷума ва ба ҳамин тариқ озодона дар ҳар гӯшаи дунё паҳн карда шавад.

НАШРИЁТ

Исои Масеҳ барои аз байн бурдани калисои масеҳӣ дар 23 ё 24 сентябри тақвими григорианӣ бармегардад. Ин ду сана ба Иди карнайҳо дар Исроил ва инчунин оғози Соли нави динии яҳудӣ (Рош Ҳашана)-и соли 5786 мувофиқат мекунад. Дар забони калисо, ин Эълочии деринтизори калисо аст ва ба издивоҷи рӯҳонии Исо ва калисо ҳамчун "арӯси" бокираи ӯ монанд карда шудааст. Он дар як мижа задан дар тамоми минтақаҳои вақти ҷаҳон сурат мегирад ва бешубҳа онҳое, ки дар Истгоҳи Байналмилалии Кайҳонӣ ҳастанд, аз ин озод нахоҳанд шуд. Интизор меравад, ки миллионҳо нафар бе нишонае нопадид шаванд ва либосҳои чиркини худро паси сар кунанд ва ҷаҳони боқимондаро ба як давраи мусибати ҳафтсола, ки бори дуюм бо бозгашти Исо ба охир мерасад, ғарқ мекунанд. Ин дафъа вай ин корро ошкоро дар рӯзи 15 сентябри соли 2032 дар Рӯзи кафорати яҳудиён (Йом Киппур) мекунад, то аз Ерусалим бар тамоми замин ҳамчун Подшоҳи подшоҳон ва Худованди оғоён ҳукмронӣ кунад.

Чунин аст ин шаҳодати Ҷошуа Мхлакела аз Йоханнесбург, ки аз ҷониби як хабарнигори собиқи рӯзномаи масеҳӣ дар ин ҷо навишта шудааст. Он ба ду подкастҳои YouTube асос ёфтааст, ки дар он бародар Ҷошуа — Овози ҳаррӯзаи Худо ва Сентвинз, ки дар моҳи июни соли 2025 пахш шуда буданд. Аз он вақт инҷониб, шаҳодати ӯ бо шаҳодати як ҳамватани Африқои Ҷанубӣ, хоҳари Масеҳ тасдиқ карда шуд, ки имрӯз шаҳодат дод, ки Исо ба ӯ изҳороте дод, ки тасдиқ мекунад, ки ӯ дар ин иди карнайҳо бармегардад. Маран Атха!

Номи ман Ҷошуа Мхлакела аст. Ман дар Йоханнесбург зиндагӣ мекунам, аммо аз Кейптаун омадаам. Ман ба Исо имон дорам ва имрӯз ман омодаам бигӯям, ки он чизеро, ки ӯ маро фиристодааст, то ба ҷаҳони берун аз он ҷо бигӯям. Ман ҳавворӣ, пастор ё усқуф нестам — танҳо як имондоре, ки аз нав таваллуд шудааст, бо хун шуста ба Исо. Ман чанд сол боз бо Худованд қадам мезанам. Аз ин рӯ метавонам бигӯям, ки ман ӯро шахсан мешиносам. Ман фақат мехоҳам ба ҳама бигӯям, ки Таҷовуз бар мост. Ҳатто агар шумо ба он омода набошед — он барои шумо омода аст.

Пеш аз таваллуди ман дар соли 1982, падарам хоб дида буд, ки дар он ба ӯ гуфтаанд, ки номамро Еҳуша гузорад. Ин хеле пеш аз он буд, ки технология барои муайян кардани ҷинси кӯдаки таваллуднашуда мавҷуд буд. Аммо аз сабаби баъзе мушкилиҳои таваллуд духтур падару модарамро огоҳ кард, ки мурда ё маҷрӯҳ берун меоям. Вақте ки ман ниҳоят бе ягон мушкилот баромадам, он духтур маро кӯдаки мӯъҷиза эълон кард.

Дар ҳамон рӯзе, ки ман ба дунё омадам, модарам дар шикамаш бо ман истироҳат мекард, вақте ҳис кард, ки қувваи рӯҳонӣ ба сари ӯ меояд, то ӯро буғи кунад. Бо ин қувва мубориза бурда, ӯ мехост, ки баданашро гардонад, фаромӯш кард, ки ман дар шикамаш ҳастам. Агар вай рӯй мегардонд, ман ба фарш афтода, худамро маҷрӯҳ мекардам, шояд марговар бошад. Аммо баъдан Худо ба ӯ ҳузури маро хотиррасон кард, бинобар ин ӯ маро сахт нигоҳ дошт ва он рӯҳ нопадид шуд.

Вақте ки ман тақрибан чор ё панҷсола будам, маро нафаре, ки оилаамро медонист, тақрибан як моҳ рабуда буд. Ба таври мӯъҷиза як нафари ҳиндӣ ба полис хабар дод ва онҳо ва волидонам омада, маро наҷот доданд. Ман хотираҳои он вақтро нигоҳ доштам — танҳо дар сари як ҷое, ки намедонистам, нишаста будам, тамоми рӯз гиря мекардам.

Вақте ки ман навраси 16 ё 17-сола будам, бо фикрҳои худкушӣ мубориза мебурдам. Ман хеле мехостам, ки ҷони худро бигирам ва душман барои ман имконият фароҳам оварад. Ман инро дар ёд дорам, вақте ки ман мехостам ҷони худро бигирам, аммо вақте ки ман ин корро карданӣ будам, Худо маро боздошт.

Пас марг аз рӯзи таваллуди ман аз паи ман буд. Ин як сухани маъмулист, ки ҳама мемиранд, аммо тибқи Китоби Муқаддас як гурӯҳи одамоне ҳастанд, ки ҳеҷ гоҳ маргро нахоҳанд дид. Дар 1 Қӯринтиён 15:51-52 Павлус мегӯяд, "Ҳамаи мо хоб нахоҳем кард." Ба ибораи дигар, мо на ҳама мемирем, балки дар як лаҳза, дар як мижа задан, ҳамаамон тағир меёбанд. Мо аз миранда ба ҷовидон табдил хоҳем ёфт. Худо ба мо ҷисмҳои нав медиҳад, ки мо ҳеҷ гоҳ намемирем. Аз ин рӯ, ман фикр мекунам, ки рӯҳи марг маро пайравӣ мекард, зеро шояд Шайтон ҳатто он вақт медонист, ки даъвати ояндаи ман дар зиндагӣ ин аст, ки ба ҳама бигӯяд, ки дар оянда як гурӯҳи одамон ҳастанд, ки Худо маргро надиҳад. Пас марг душмани ман аст ва марг душмани Худост.

Дар Амос 3:7 гуфта мешавад, "Худованд ҳеҷ коре намекунад, бе нақшаи Худро ба бандагони Худ, яъне анбиё ошкор накунад." Ман пайғамбар нестам, балки бандаи Худованд ҳастам. Ва имруз Худованд накшаи худро ба мардуми чахон низ ошкор мекунад.

Дар соли 2000 ман масеҳӣ шудам. Ман ҳаёти худро ба Исо бахшидам, вақте ки ман ҳанӯз дар солҳои наврасиам пас аз мубориза бо фикрҳои худкушӣ будам. Ман фикр мекунам, ки ман 19-сола будам, вақте ки ба назди Исо омадам ва ҳаёти худро ба ӯ бахшидам. Худи ҳамон сол, вақте ки дар калисое, ки ман будам, мо одамонро ба хонаашон дидан мекардем, то дар ҳаққи онҳо дуо гӯем. Як нисфирӯзӣ аз ин хонаҳо ба кӯча баромада, мушоҳида кардам, ки дар паҳлӯи мо фариштае ба мисли бино ё баландтарин дарахти гирду атроф аст. Ин фаришта шамшер дар даст дошт ва ба атроф нигоҳ мекард, ки гӯё моро посбонӣ кунад. Хамсафаронам

аз ин хабар надоштанд. Он вақт ман ба онҳо чизе нагуфтам, зеро намедонистам, ки аз ин чӣ кор кунам. Дар ҳар сурат, ин яке аз таҷрибаҳои аввалини ман дар бораи ҷаҳони рӯҳонӣ ҳамчун масеҳии аз нав таваллудшуда буд. Баъзан ман ба калисо мерафтам ё аз калисо мерафтам ва аз ҳузури Рӯҳи Муқаддаси Худо чунон пур мешудам, ман ҳис мекардам, ки гӯё Исо дар паҳлӯям қадам мезанад, гарчанде ки ман ӯро дида наметавонистам.

Соли 2003, дар ҳамон калисое, ки ман дар он иштирок мекардам, ёрдамчии пастор шудам. Як шаб ояндаро дар хоб дидам. Як шаби торик худро дар майдони кушод дидам. Ман ба замин нигаристам ва фаҳмидам, ки он сӯхтааст. Ман беихтиёр медонистам, ки на танҳо замине, ки дар он ҷо будам, сӯхтааст. ТАМОМИ ЗАМИН сӯхта буд! Дар он ҷое, ки ман будам, фазои хеле даҳшатнок буд. Дар куҷо буданам хеле даҳшатнок буд. Ман ба кӯҳе баромадам, то одами дигареро пайдо кунам, зеро дар шаби торик ва даҳшатбор дар ин ҷо танҳо будам. Ба теппа баромадам, ба атроф нигаристам, вале дигар касеро наёфтам. Ман ба ситорагон нигоҳ кардам ва ситораҳоро дидам. Ба ситорагон нигариста, ман дар дохили худ медонистам, ки имондорони масеҳӣ пеш аз ҳалокат ба осмон бурда шудаанд, ки ман дар ин ҷо шоҳиди оқибатҳои он будам. Пас аз хоб бедор шудам. Пас аз бедор шудан ман ҳис мекардам, ки гӯё Худо барои дидани оянда гирифта ва баъд маро баргардонд.

Пас аз ҳафт сол, дар соли 2010, ман дар синни 28-солагӣ аз вазифаи ёвари пастор истеъфо додам ва фикр мекардам, ки, "Худоё, ман ба ту хизмат кардам. Ман тамоми кори аз дастам меомадаро кардам. Ҳоло метавонам таваҷҷӯҳи худро ба ҳаёти худам диҳам?"

Соли дигар, боз дар хоб, худро дар дарбори осмон дидам. Ман дар беруни дари додгоҳ будам. Дар пеши ман, ки интизори даромадан буд, марде буд, ки айнан аз тарс меларзид. Гӯё медонист, ки як бор ба даруни ҳавлӣ қадам занад, ба он роҳ намеравад. Ба ҳар ҳол, ӯ ниҳоят ба дарун даромад ва намедонам бо ӯ чӣ шуд. Мурофиаи судӣ чунон тез буд, ки онҳо ҳамагӣ сонияҳоро гирифтанд.

Дар Ибриён 9:22 гуфта мешавад, "Ба одам як бор мурдан таъин шудааст, ва он гоҳ доварӣ меояд." Ҳамин тавр, ман медонистам, ки ин одамоне, ки барои доварӣ ба додгоҳ меоянд, аллакай дар рӯи замин мурдаанд, аммо ман медонистам, ки ман мурда набудам. Баъд навбати ман расид. Ман худро дар яке аз курсиҳои ба калисо монанд дар додгоҳ нишаста дидам ва ба курсие нигоҳ кардам, ки одатан судя дар он ҷо нишастааст. Худо вуҷуд дошт — ӯ дар курсии он ҷое ки буд, хеле бузург буд. Вай шаффоф буд, бинобар ин ман шакли ӯро муайян карда наметавонистам, аммо ба ҳар ҳол ман медонистам, ки ин Худост. Дар тарафи чапи ман Исо буд, ки бадани инсонии зиндае дошт, ки ҳамчун адвокати ман зоҳир мешуд. Дар тарафи рости ман Шайтон буд ва дар дасташ файли ғафс дошт, ки дар он тамоми гуноҳҳое, ки ман то ҳол содир кардаам, тафсилот медод. Ҳамин тавр, Шайтон душман маро дар назди Худои Падар ва Довар айбдор мекард, вале баъд Исо ба пеш қадам гузошт. Вақте ки ӯ ба пеш қадам гузошт, ҳамон ҷо ва он гоҳ ман аз ҳама гуноҳҳоям сафед шудам. Дар Африқои Ҷанубӣ, агар шумо аз ҷониби суд маҳкум ва ба зиндон маҳкум шуда бошед, шумо пеш аз интиқол ба маҳбас аз толори суд аз зинапоя поён ба қуттии нигоҳдорӣ меравед. Ҳамин тавр, дар ин дарбори Осмонӣ буд. Агар натавонӣ аз он зинапояҳо ба ҷаҳаннам меравӣ, аммо агар муваффақ шавӣ, ба Биҳишт меравӣ. Пас аз сафед шуданам ба Биҳишт рафтам. Вақте ки ман ба он ҷо расидам, рӯзона буд ва дидам, ки одамон дар гирду атроф нишастаанд. Аз либосашон маълум мешавад, ки онҳо мактаббачагон ва маҳбусон буданд. Аммо онҳо дар Биҳишт буданд — онҳо инро карда буданд!!!

Баъд Исо дар тан либоси сафед дар пеши ман пайдо шуд. Ман навакак ӯро дар додгоҳ дар он ҷо гузошта будам, вале баъд ӯро дар Биҳишт боз ёфтам. Ин бори аввал буд, ки ман Исоро дар рӯъё ё хоб дидам. Ӯ ба Шарқи Наздик нигоҳ мекард. Ӯ мӯйҳои қаҳваранг то гардан дошт. Вай бо риши тоза тарошидашуда зебо буд. Як чизе, ки диққати маро ба худ ҷалб кард, чашмони ӯ

буд. Ман ҳайрон шудам. Ман танҳо ба ӯ нигоҳ мекардам. Ман чашмонамро аз чашмонаш дур карда натавонистам. Ман — намедонам, ки ин калима дуруст аст, зеро забони англисӣ забони аввалини ман нест — ҳайратзада будам. Ман дарк кардам, ки Офаридгори ман, ки ман дӯст медоштам, рост дар пеши ман истода буд! Вай ба ман нигаристу чизе нагуфта, аз хаёлаш фармон дод. Баъд аробаҳо пайдо шуданд ва дар пеши ман саф кашиданд, ки ман онҳоро ҳисоб карда натавонистам. Ҳеҷ кас онҳоро идора намекард. Онҳо дар дохили чӯбҳои хуб сайқалёфтаро мебурданд, ки танҳо чанде аз онҳо номҳои шахсиро доштанд. Исо ба ман гуфт — боз ба воситаи ақли ӯ, аммо ман онро баланд ва равшан шунидам, "Шумо кам одамонро наҷот додед."

Сипас ӯ ба он блокҳои бисёр, ки ном надоштанд, нигарист ва илова кард, "Шумо бояд ҳамаи ин блокҳои ҳезумро аз ҷон пур кунед." Ва он гоҳ ман бедор шудам. Вақте ки ман аз хоб бедор шудам, дар майна фикр кардам, ки шояд Худо мехоҳад, ки ман рӯҳбаланд шавам ва калисо кушоям. Боз мисли хоби аввалинам, ман ҳис кардам, ки аз Биҳишт бармегардам. Ва ман ҳузури ӯро дар атрофи худ ҳис кардам.

Пас аз панҷ сол, дар соли 2016, ман як калисои хонагӣ таъсис додам. Ман мардумро даъват кардам, онҳо омаданд ва ман барои онҳо дуо кардам. Ин тақрибан як моҳ давом кард, аммо ҳар боре, ки ба он ҷо мерафтам, то каломи Худоро ба онҳо бигӯям ва бо онҳо дуо гӯям, даруни дилам ором намешуд, ман аз ин хуш намеомадам. Ниҳоят, ман ба ҷамъомад гуфтам, ки тарк мекунам. Ба онҳо лозим набуд, ки дигар барои дуо дар дохили калисои хона оянд. Пас аз он ман ба берун баромадам ва омодаи рафтанам будам, ки дар ҳавлӣ пиразане ба наздам омад. Аз ман хост, ки барояш дуъо кунам, пас дастонамро бар сараш гузоштам, чашмонашро пушид ва ман низ чашмонамро баста, барояш дуо кардам. Вақте ки ман ин корро кардам, ман ҳис кардам, ки зарбаи барқ аз дастам мегузарад. Ман ҳангоми намоз хондан чашмонамро кушодам ва ин пиразан дар ин ҷо буд, аммо дар паҳлӯяш буд — ҳоло ман хоб нестам, ин хоб нест, ман дар кушод ҳастам — Исо рост дар пеши ман пайдо шуд, дар паҳлӯяш истода, ба ман менигарист. Аммо акнун дар тан чомаи сафед надошт. Ӯ дар тан ҷомаи боҳашамате дошт, ки ранги кабуд ё кабуди кабуд дошт, ки то пои ӯ мефаромад. Вай бо китфхои васеъ ва синаи пуркувваташ чунон тавоно менамуд. Вақте ки ман ба сандуқи ӯ нигоҳ кардам, гӯё дар он ҷо галактикаҳоро мисли галактикаҳои кайҳон дида метавонам. Ва ин фикр ба сарам омад: Ин аст он кас, ки коинотро бо ҳам нигоҳ медорад! Ва ҳангоме ки ман рӯ ба рӯ ба ӯ нигоҳ мекардам, ӯ табассум кард ва нопадид шуд. Ба ман чунин таассурот афтод, ки табассумаш мегуфт: "Офарин!" барои бастани ин калисо. Зеро ин нақшае набуд, ки ӯ барои ман дошт; Ман набояд калисо кушоям. Ва чун намозро тамом кардам, пиразан чашмонашро боз кард ва ба ман гуфт, "Оё медонистӣ, ки вақте дар ҳаққи ман дуо мекардӣ, ҳис мекардам, ки гӯё бори гарон аз дӯшам берун мешавад ва пас аз он худамро хеле сабук ҳис мекардам?" Ман медонистам, ки ин ба сабаби ҳузури Исо буд.

Дар хоб ё рӯъёи дигар, дар соли 2016 ман Исоро дар Осмон дидам, ки ҳамон ҷомаи боҳашамат дар бар дошт ва дар беруни биное истода буд, ки ба бинои Суди Олии Иёлоти Муттаҳида шабоҳат дорад, бо паҳлӯи сутундораш. Дар он ҷо ӯ ба ман махсусан гуфт, "Шумо набояд калисо кушоед." Ман бояд ӯро ҳамчун Подшоҳи ба қарибӣ ба ҷаҳон омада эълон кунам.

Дар соли 2017 дар хоб маро ба Биҳишт бурданд, ки дар он ҷо дар як ҳуҷраи тахт дидам, ки Исо дар тахти худ нишаста ва дастонаш бар болинчаҳо гузошта шудааст. Дар фарш дидам, ки гирди тахти у туман печида, садое ба гушам мерасад, ки гуё чанг ба чахон меояд. Чунин буд таассуроти ман. Чизи хеле, хеле ва хеле ҷиддӣ ба ҷаҳон меомад. Ман ба Исо нигоҳ кардам. Боз даҳонашро накушода, аммо ба воситаи ақли ӯ ман шунидам, ки ӯро хеле баланд ва равшан ба ман мегуфт, "Ман ба зудӣ меоям!" Вақте ки ӯ ин суханонро гуфт, аз дасту пояш нигоҳ дошта, ба по хестан гирифт. Аммо пеш аз он ки ӯ пурра аз ҷояш бархезад, аз ӯ қудрат

омад ва маро дар тӯли сонияҳо ба таври безарар аз Биҳишт ба самти осмон парвоз кард. Ман ба кати худ афтодам. Лахзае, ки болои бистарам фуруд омадам, аз хоб бедор шудам ва фарёд задам, ки ҳузури ӯро дар ман чунон сахт эҳсос мекардам. Дар паҳлуям занам хоб буд. Вай ба ман гуфт, "Чӣ шуд?" То имрӯз намедонам, ки барои чӣ ба вай ин суханро гуфтам, аммо ин ҷавобе буд, ки аз даҳони ман баромад, "Ман дар осмон одамеро дидам."

Акнун ман фикр мекардам, ки калон мешавам ва пири масеҳӣ мешавам ва шояд дар навадум аз дунё гузарам. Аммо ин ҳама дар соли 2018 дигар шуд. Он сол боз дар хоб ман Худоро надидам, аммо овози хеле баландашро мешунавам. Касоне, ки инро мешунаванд — лутфан ба он чизе ки ман дар оянда мегӯям, диққат диҳед. Суханҳоеро, ки ман гуфтанӣ ҳастам, қайд кунед, зеро ҳеҷ яке аз суханони ман ба замин намеафтад. Ҳеҷ яке аз ин суханон холӣ нахоҳанд буд, зеро онҳо аз ҷониби Худо мебошанд. Ба ибораи дигар, онҳо иҷро хоҳанд шуд. Дар ин хоб ӯ гуфт, "Ҷоми ҷаҳонии соли 2026 баргузор нахоҳад шуд, зеро зиндагӣ дар рӯи замин барои онҳое, ки дар ақиб мондаанд, мисли маъмулӣ кор нахоҳад кард." Пас аз хоб бедор шудам. Ман мухлиси футбол нестам, аз ин рӯ, вақте ки ман бедор шудам, ман намедонистам, ки Ҷоми ҷаҳонии охирин кай баргузор шуда буд ва ё бозии оянда кай баргузор мешавад. Баъдтар, ман тафтиш кардам ва фаҳмидам, ки бозиҳои Ҷоми ҷаҳонии футбол дар соли 2026 асосан дар Иёлоти Муттаҳида баргузор мешаванд.

Баъдтар дар соли 2018, як субҳи барвақт аз хоб хеста, чароғҳоро фурӯзон кардам ва хондани Китоби Муқаддасро сар кардам. Исо дар тан либоси сафед дар пеши ман пайдо шуд. Ин хоб набуд, зеро ман бедор будам. Ман ба ӯ рӯ ба рӯ менигаристам, вақте ки ӯ даҳон накушода, ин суханонро бо майнааш гуфт, "Аз он вақте ки Исроил дар соли 1948 халқ шуд, то Хуруҷ 77 сол мегузарад." Вай калимаи "Раптур" -ро истифода набурд, аммо ман медонистам, ки ӯ ба он ишора мекунад. Вай афзуд, "Дар соли 2025, рӯзҳои 23 ва 24 сентябр, барои гирифтани калисои худ меоям. Дар ин ду рӯз касе рӯз ё соати омаданамро намедонад. Пас аз он, дар рӯи замин барои касоне, ки дар ақиб мондаанд, Муборизаи ҳафтсола хоҳад буд. Дар соли 2032, 15 сентябр, ман ҳамчун Подшоҳ ба Замин бармегардам."

Пас аз гуфтани ин суханон ӯ ғайб зад ва ман дар ҳайрат мондам. Он вақт ман дар бораи Таҷовуз, омадани дуюм ва мусибат маълумоти зиёд надоштам. Ҳангоме ки ман ҷавон будам, ки масеҳӣ бошам, пастор ба ман гуфта буд, ки дар оянда мусибате рӯй медиҳад ва масеҳиён аз он мегузаранд. Ин ҳама чизе буд, ки ман медонистам. Ман намедонистам, ки тавассути Раптур роҳи гурез вуҷуд дорад. Шояд ман дар ин ҷо ва он ҷо дар бораи он шунида будам, аммо дар ҳақиқат ман бисёр чизро намедонистам.

Ҳоло ман медонам, ки ин мавзӯъҳои хеле баҳсноканд, аммо Худо ба ман гуфт, ки рӯзе китоби Ишаъё 55-ро бихонед, ки дар он ҷо гуфта буд, "Ҳеҷ сухани ман маро тарк намекунад ва ба ман бармегардад." Ва он гоҳ ӯ гуфт, ки ба ман таълим медиҳад. Вай дар фикри ман фикр карданро оғоз мекард. Ман Худо нестам, аммо ӯ фикрҳоро дар майнаи ман ҷойгир мекард, то ман дар бораи ин масъалаҳо бештар дарк кунам. Вай маро ба 2 Подшоҳон 2: 1-11 дар бораи Таҷовузи қаблӣ — ба Илёс бурд. Вақте ки Илёс ва Элишоъ якҷоя буданд, пайғамбарон назди онҳо омада, аз Элишоъ пурсиданд, "Оё медонӣ, ки оғои ту имрӯз аз ту гирифта мешавад?" Ва Элишоъ ба онҳо гуфт, "Бале, ман медонам." Ва пайғамбарони дигар аз дигар ҷойҳо низ ҳамин тавр мекарданд. Онҳо ба ӯ ҳамин саволро доданд ва ӯ низ гуфт, "Бале, ман медонам." Ниҳоят Илёс ба Элишоъ гуфт, "Пеш аз он ки ман аз дасти ту гирифта шавам, ба ман бигӯ, ки чӣ мехоҳӣ барои ту бикунам." Ҳамин тавр, ман дидам, ки рӯзи ба вақд омадани Илёс барои онҳо сирре набуд. Дар асл, Худо инро ба пайғамбарон, ба Элишоъ ва Илёс ошкор карда буд. Ҳамин тавр, Худо ба ман нишон дод, ки ӯ барои ин Таҷҳизоти оянда низ ҳамин корро мекунад.

Аз ин рӯ, ман ба омӯзиши ин мавзӯъ бо ҷидду ҷаҳд шурӯъ кардам. Пас аз он ман фаҳмидам, ки Худо ҳафт ид таъсис додааст, ва Исо бо ҳаёт, марг ва эҳёи худ, аллакай чортои онҳоро иҷро

кардааст: Фисҳ, нони фатир, меваҳои аввал ва Пантикост. Танҳо се нафар боқӣ мондааст — Иди карнайҳо, рӯзи кафорат ва хаймаҳо.

Дар Ибодат 23 ба мо мегӯяд, ки Иди карнайҳо ҳамчун чорабинии якрӯза таъсис дода шудааст. Он бо дидани визуалии моҳи нав оғоз ёфт. Аммо ба далели номуайянӣ дар мушоҳидаи ҷисмонии он ҳилоли ночизи Моҳи нав, давомнокии як рӯз баъдан ба ду рӯз дароз карда шуд. Дар ниҳоят, ин вазъият ибораи иброниро ба вуҷуд овард, "Ҳеҷ кас рӯз ё соатро намедонад" ҳамчун истинод ба ин ҷашни карнайҳо.

Тавре ки дар боло зикр гардид, Исо калимаи Хуруҷро истифода бурд, аммо ӯ дар бораи Эътибор сухан меронд. Ҳафтоду ҳафт сол аз таъсиси Исроил дар соли 1948 моро ба ҳамин сол, яъне соли 2025 меорад.

Ва дар соли 2025 23 ва 24 сентябр ду рӯзи Иди карнайҳо хоҳад буд. Ҳамин тавр, ин равзанаи танги вақт хоҳад буд, вақте ки Таҷҳизоти калисо сурат мегирад. Пас аз ҳафт сол, дар соли 2032, 15 сентябр рӯзи кафорат хоҳад буд, вақте ки Исо ҳамчун Подшоҳ ба замин бармегардад.

Пас чаро ӯ ба ман дар бораи Ҷоми Ҷаҳон нақл кард? 1 Таслӯникиён 5:5 ба мо мегӯяд, замоне фаро хоҳад расид, ки одамон омадани сулҳу амниятро дар тамоми ҷаҳон бо овози баланд табрик хоҳанд кард. Ҳадди ақал ин ҳамон чизест, ки Антихристи харизматии оянда ба ҷаҳон пас аз Раптатсия ваъда хоҳад дод. Шояд воқеан сулҳ бошад, аммо ман намедонам, ки ин то кай давом мекунад. Аммо то моҳи июни соли 2026 ҷаҳон ба чунин бесарусомонӣ дучор хоҳад шуд, он қадар бесарусомонӣ ва харобиҳо хоҳад буд, ки ФИФА наметавонад бозиҳои Ҷоми ҷаҳониро дар ИМА, Канада ва Мексика баргузор кунад.

Дар Матто 24:36 Исо гуфт, ки ҳеҷ кас рӯз ё соати Таърихро намедонад. Аммо агар шумо инро дар Интернет ҷустуҷӯ кунед, шумо метавонед вебсайтҳоеро пайдо кунед, ки шарҳ медиҳанд, ки ин ибора воқеан як идиомаи ибрӣ барои Иди карнайҳост. Иди карнайҳо аслан ҷашни якрӯза буд ва он бо дидани ҷисмонии "моҳи нав" оғоз мешуд. Аз сабаби номуайянии дидани визуалӣ, фестивали якрӯза то ду рӯзи воқеӣ тӯл кашид. Аз ин рӯ, метавон гуфт, ки ҳеҷ кас рӯз ё соати моҳи навро намедонист — ва дар натиҷа иди карнайҳо — ва дар ниҳояти кор, инчунин.

Аммо ин ҳам дар ин ҷо як инъикоси анъанаҳои арӯсии яҳудӣ аст. Танҳо вақте ки падари домод рӯзи тӯйро муайян кардааст, ба писараш мегӯяд, ки, "Рав, арӯсаатро биёр." Ҳамин тавр, ҳеҷ кас рӯз ё соати тӯи арӯсиро намедонад, ҳатто писар, балки танҳо падар. Калисо арӯси Исо аст, бинобар ин, Таҷовуз ба тӯйи байни Исо ва Калисо монанд хоҳад буд. Дар рӯи замин он рӯзе рӯй медиҳад, ки ҳеҷ кас дар рӯи замин намедонад, ҳатто Писари рӯи замин, балки танҳо Падар.

Ва агар шумо ба 1 Қӯринтиён 15:51-52 равед, Павлус бо зикри "кораи охирин" бо Исо розӣ мешавад. Ҳоло бисёр одамон вақте ки онҳо "карнаи охирин"-ро мехонанд, ба сӯи китоби Ваҳй медаванд ва мегӯянд, ки карнаи охирин ҳафтумин карнайи фариштаи ҳафтум дар вақти мусибат аст. Ин нодуруст аст. Дар иди карнай 99 маротиба шуфар дамида мешавад, баъд 100-ум ва он охирин "сурнаи охирин" аст.

Дар 1 Таслӯникиён 5:1 гуфта мешавад, "Эй бародарон ва хоҳарон, ҳоло дар бораи вақтҳо ва санаҳо ба мо лозим нест, ки ба шумо нависем." Ба Павлус лозим набуд, ки ба Таслӯникиён дар бораи вақтҳо ва санаҳои "рӯзи Худованд" нависад. Ин аз он сабаб буд, ки рӯзи Худованд воқеае буд, ки дар давоми 2000 соли оянда аз онҳо пинҳон мешуд, вале он ба Калисои Охирзамон ошкор хоҳад шуд. Ва дар ояти 4 Павлус мегӯяд, ки он рӯз барои онҳое ки дар рӯшноӣ ҳастанд, тааҷҷубовар нахоҳад буд, балки мисли дузд онҳоеро, ки дар торикӣ ҳастанд,

ба ҳайрат меорад.

Ибриён 10:25 моро насиҳат мекунад, ки ҷамъомадро фаромӯш накунем, балки бештар аз он ки мебинем, ки он рӯз наздик мешавад. Ва ман онро ба шумо гуфтам, ки ин як рӯзи тасодуфӣ нест, балки равзанаи собит вақт аст, ки касе онро наздик мекунад.

Дар Аъмол 1:6-7 Шогирдони Исо баъд аз эҳё шуданаш аз ӯ пурсиданд, "Оё ту дар ҳамин вақт подшоҳи Исроил мешавӣ?" Аммо Ӯ ба онҳо гуфт, "Инро донистан лозим нест, ки вақтҳо ва фаслҳоеро, ки Падар бо қудрати Худ муқаррар кардааст, бидонед; лекин шумо дар Яҳудо, Сомария ва дар ақсои замин шоҳидони Ман хоҳед буд." Ба ибораи дигар, вақтҳое, ки Исо бармегардад ва подшоҳ дар Исроил хоҳад буд, набояд ташвиши онҳо бошад. Охир, он бояд баъд аз 2000 сол ба амал ояд.

Ин мисли он аст, ки ба Дониёл гуфта мешавад, ки суханҳояшро хомӯш кунад ва китоби худро то замони охир мӯҳр занад. Ҳамин тавр, ваҳйе хоҳад буд, ки дар замони охир ба калисо меояд, ваҳйи худи замони охир.

Аз ин рӯ, ман менависам, то Африқои Ҷанубӣ ва ҷаҳонро огоҳ кунам, ки Исо бармегардад. Агар шумо дар ҳаёти худ бе Исо пайдо шуда бошед ё ҳаёти худро ба Исо надода бошед — дар хотир доред, ки вақт наздик аст. Вақте, ки Худо барои қабули одамон муқаррар кардааст, давраи файзе, ки дар он Худо ба калисо додааст, то ба ҷаҳон даст дароз кунад, то ҳама Исоро қабул кунанд ва наҷот ёбанд.

Рафтор рӯй хоҳад дод. Миллионҳо масеҳиён дар саросари ҷаҳон, аз ҷумла Африқои Ҷанубӣ дар як сония нопадид мешаванд. Пас аз он ки масеҳиён аз ҷаҳон хориҷ карда шаванд, доварии Худо бар ҷаҳон хоҳад буд.

Ҷаҳон ба Ҷоми ҷаҳонии соли 2026 омодагӣ мегирад. Аммо пас аз Бархӯрди соли 2025 дар ҷаҳон чунон бесарусомонӣ, харобиҳо ва харобиҳо хоҳад буд, ки то июни соли 2026 ягон бозии Ҷоми ҷаҳонии футбол баргузор нахоҳад шуд. Ҷаҳон ҷои шинохтанашаванда хоҳад буд.

Ҳамин тавр, ман бори дигар ин ҷо ҳастам, ки аз шумо илтимос кунам ва илтимос кунам — лутфан фикр накунед, ки шумо вақти зиёд доред. Шумо вақти зиёд надоред. Дар хотир доред, ки маро ба кушодани калисоҳо даъват накардаанд. Боре ман фикр карда будам, ки ин ҳамон чизест, ки Худо барои ман пешбинӣ кардааст. Аммо аз он вақт, ман фаҳмидам, ки даъвати ман ба ҷаҳон эълон кардан аст, ки пеш аз ҳама, Исо зинда аст ва ӯ ба зудӣ бармегардад. Пас, ҷаҳон, омода бош. Ҳама гуноҳҳои худро тарк кунед ва ба назди Масеҳ биёед, ки дар он ҷо наҷот хоҳед ёфт. Вақти пӯшидан аст. Наметавонам бигӯям, ки занги ягона ҳастам, аммо яке аз охирин зангҳои Худо ҳастам. Аз ин рӯ, ман ба ҳама муроҷиат мекунам — шаҳрвандони оддӣ, тоҷирон, шахсони машҳур, вазирони ҳукумат, президентҳои кишварҳои тамоми қитъаҳои ҷаҳон — ҷони худро ба Исо диҳед, зеро замони Эътибор наздик аст.

Дар соли 2019 ман Том Хорнро дар як намоиши телевизион дидам, ки дар бораи китоби худ, The Wormwood Prophecy ("Пешгӯии кирмак сухан мегуфт"). Ӯ ҳоло бо мо нест, аммо дар намоиш ӯ гуфт, ки аз як корманди NASA маълумот дорад, ки астероид дар соли 2029 дар рӯзи ҷумъаи 13 ба Замин бархӯрад. Хорн гуфт, ки ӯ бояд дар ҳайрат нишинад, вақте фаҳмид, ки астероид метавонад ситораи фурӯзон бошад, ки дар Ваҳй 8 зикр шудааст. Агар ин сана нимаи давраи ҳафтсолаи мусибатро нишон диҳад, пас ҳисоб кардани 3,5 сол як солро ба соли 2025 меорад. Ман ба шумо гуфтам, ки ӯ бо ҷадвали умумии ояндаи худ дуруст буд, ки асосан бо ман мувофиқ аст.

Ман охирин рӯъёи асосиро дар соли 2018 гирифтам. Албатта, ин бори аввал нест, ки аз он

вақт инҷониб дар бораи он сухан мегӯям. Масалан, ман дар подкастҳои байналмилалии садои ҳаррӯзаи God's Voice Daily ("Ҳар рӯз садои Худо"). Ман инчунин канали YouTube-и худро дорам, ки ман кӯшиш мекунам ин паёмро расонам. Ман дар ин ҷо номи каналро намедиҳам, зеро ман барои таблиғи худам наомадаам.

Исо дар соли 32-и мелодӣ мурд, дафн шуд, дубора эҳьё шуд ва ба осмон сууд кард. Олимони Китоби Муқаддас ҳастанд, ки боварӣ доранд, ки ӯ 2000 сол нест мешавад ва баъд бармегардад. Агар шумо ба соли 32-и милод 2000 сол илова кунед, шумо дар соли 2032 барои соли бозгашти Масеҳ фуруд меоред. Аммо пеш аз он ҳафт соли мусибат хоҳад буд, аз ин рӯ, агар шумо аз соли 2032 ҳафтро кам кунед, шумо дар ҳамин сол, 2025 ба охир мерасед!

Бешубҳа, бисёриҳо ба ман хоҳанд гуфт, ки бисёриҳо ин гуна санаҳоро қаблан муқаррар кардаанд. Ин ҳама бефоида шуданд — аммо бо ин тавр нахоҳад шуд. Ман МИЛЛИАРД ФОИЗ итминон дорам, ки Таҷҳизоти Калисои ҳамин сана 23 ё 24 сентябр баргузор мешавад. Ман аз ҷаҳон хоҳиш мекунам, ки ба ин омода бошанд. Ҳатман ҷони худро ба Исо фидо кунед. Ӯ роҳ, ҳақиқат ва ҳаёт аст. Ӯ Худост.